

- W ramach zarzutu trzeciego podniesiono, że, ustanawiając ponowne odstępstwo, które jest ograniczone jedynie czasowo i które nie podlega żadnym warunkom i wymaganiom jakościowym, pozwana naruszyła wymogi art. 22 rozporządzenia (WE) nr 834/2007 i przekroczyła przyznane jej uprawnienia.

- (¹) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1584 z dnia 22 października 2018 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 889/2008 ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli (Dz.U. 2018, L 264, s. 1).
- (²) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 889/2008 z dnia 5 września 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli (Dz.U. 2008, L 250, s. 1).
- (³) Rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz.U. 2007, L 189, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 28 grudnia 2018 r. – AG / Europol

(Sprawa T-756/18)

(2019/C 93/87)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: AG (przedstawiciel: adwokat C. Abrar)

Strona pozwana: Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji dorozumianej strony pozwanej oddalającej zażalenie strony skarżącej z dnia 2 lipca 2018 r.;
- nakazanie stronie pozwanej wydania należycie uzasadnionej i zgodnej z prawem decyzji w sprawie wniosku strony skarżącej o udział w funduszu emerytalnym Europolu; oraz
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia ogólnego obowiązku uzasadnienia

- W ramach zarzutu pierwszego strona skarżąca podnosi, że jej wniosek dotyczący (i) przekazania aktu administracyjnego, na mocy którego strona pozwana zastosowała decyzję (UE) 2015/1889 (¹) do strony skarżącej oraz (ii) przedstawienia powodów, na których opiera się ten akt administracyjny wraz z wyjaśnieniem, dlaczego znaczna część aktywów funduszu emerytalnego została przekazana państwowemu członkowskemu, została w sposób dorozumiany oddalony.
- W tym względzie strona skarżąca utrzymuje, że strona pozwana nie wypełniała swoich obowiązków zgodnie z zasadami dobrej praktyki administracyjnej w Europie i zgodnie z art. 296 TFUE. Strona skarżąca ma również interes prawny w wytoczeniu powództwa, ponieważ jedynie decyzja z uzasadnieniem w sprawie jej praw do funduszu emerytalnego Europolu umożliwiłaby jej ocenę zgodności z prawem alokacji i realizacji wszelkich dalszych roszczeń.

2. Zarzut drugi dotyczący kontroli zabezpieczeń decyzji (UE) 2015/1889

- W ramach zarzutu drugiego strona skarżąca twierdzi, że w toku kontroli sądowej można by było również wykazać, że domniemana podstawa nieistniejącej decyzji jest wadliwa ze względu na błąd w ocenie, a zatem niezgodna z prawem. W tym zakresie szczególnie konieczne jest wyjaśnienie, dlaczego znaczna część funduszu emerytalnego Europolu została przekazana państwom członkowskim UE.
- Strona skarżąca twierdzi dalej, że Sąd mógłby, w interesie ekonomii procesowej i w celu uniknięcia dalszego postępowania sądowego, przedstawić stronie pozwanej wskazówki co do niezgodności z prawem decyzji (UE) 2015/1889, ponieważ kontrola zabezpieczenia tej decyzji może nie udać się w braku decyzji zawierającej uzasadnienie.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/1889 z dnia 8 października 2015 r. w sprawie likwidacji funduszu emerytalnego Europolu (Dz.U. 2015 L 276, s. 60).

Skarga wniesiona w dniu 20 grudnia 2018 r. – Intercontinental Exchange Holdings / EUIPO – New York Mercantile Exchange (NYMEX BRENT)

(Sprawa T-760/18)

(2019/C 93/88)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Intercontinental Exchange Holdings, Inc. (Atlanta, Georgia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: R. Hoy, solicitor i J. Bowhill, QC)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: New York Mercantile Exchange, Inc. (Nowy Jork, Nowy Jork, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy NYMEX BRENT – zgłoszenie nr 15 333 891

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 19 października 2018 r. w sprawie R 102/2018-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie drugiej strony w postępowaniu przed izbą odwoławczą kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
-